

doopsgezinde
gemeente
leeuwarden

Doopsgezinde Gemeente Leeuwarden

1^e zondag veertigdagentijd, 21 februari 2021

Organist: Gerben Bergstra, Fluit: Tori Kelly

Voorganger: Tjitske Hiemstra

Zang: Petra Prins en Anna Waringa

thema: ... en engelen zorgden voor hem

* Mededelingen en aansteken van de kaars

* Bemoediging en groet

* Zingen *Goedemorgen, welkom allemaal* NL 288

* Petra Prins vertelt van de ontvangst van Kliederkerk thuis

* Gebed

* Zingen *Veertig dagen nog tot Pasen* ZZZ 703: 1 en 4

* Bijbellezing
enkele verzen uit psalm 91
Marcus 1: 12 – 15

* Zingen *Wie in de schaduw Gods mag wonen* NL 91a: 1 en 2

* Overdenking

Gemeente van Christus,

Wie had ooit kunnen denken, dat deze coronacrisis, die vorig jaar in de veertigdagentijd begon nu nog steeds onder ons is. Dat er in ons land rechtszaken rond de avondklok mogelijk zijn! Net als Jezus zitten we midden in de woestijn (hoewel sneeuw en ijs vorige week een oase waren) en daarom blijf ik maar heel dicht bij de tekst van onze evangelist Marcus. Mattheus en Lucas schilderen beiden drie grote beproevingen door de Satan. Marcus vertelt alleen dat Hij beproefd wordt. Met die doopwoorden in zijn binnenste: "Jij bent mijn geliefde Zoon, in jou vind ik vreugde", drijft de Geest hem na de doop meteen de woestijn in, alsof hij er innerlijk toe geroepen wordt. Deze plek is er om die Woorden tot in alle hoeken van zijn ziel en wezen te laten doordringen en zich af te stemmen op zijn roeping in de wereld. Om alleen te zijn met al die verhalen van Tenach, die Maria en Jozef hem geleerd hebben, die in de synagoge elk jaar weer gelezen worden. Alles wat Marcus hierover zegt is: "Hij leefde er te midden van de wilde dieren en engelen zorgden voor hem". Daar wilde ik vanmorgen met u dan ook maar bij blijven: bij de wilde dieren en de engelen die zorgen.

Je kunt het zien als de beide polariteiten in ons eigen leven om het meteen persoonlijk te maken. We hebben een wild dier in ons, ja iedereen heeft dat ergens in zich. Bij de één is het alleen meer zichtbaar dan bij de ander; onze drift, agressie, het onbeheersbare in ons. In extreme situaties kan dat zelfs verslindend zijn. En we hebben ook een engel in ons, ja óók iedereen heeft dat in zich. Onze liefde, inspiratie, het beschermende, tedere. In onverwachte situaties kan ook dat ineens tevoorschijn komen. Beide kanten; zowel het dierlijke als het engelachtige zit in ons en het is een

levenslange oefening om beide krachten in je te leren onderscheiden en er goed mee om te gaan. Om altijd de positieve krachten van de wilde dieren en de engelen in je te laten winnen met Gods hulp en die te voeden. Heeft Jezus in die 40 dagen- door de Satan op de proef gesteld - hiermee leren omgaan? Of is er meer te zeggen over deze tekst van de wilde dieren en de engelen die zorgen?

Op t.v. kijk ik graag naar het programma *Verborgen verleden*, waarbij men van bekende personen hun stamboom nagaat en ontdekt wat grootouders en hun ouders etc. gedaan hebben. Dat geeft mensen vaak houvast in eigen leven. Als je weet wat er in de lijn van de geslachten met je familie is gebeurd of wat daarin heeft gespeeld.

Zo kijk ik met u vandaag eens naar Jezus' woestijntijd, alsof Hij in die 40 dagen keek naar het verborgen verleden van de traditie, waaruit hij voortkomt.

En ik zie als eerste: de profeet **Elia** onder een bremstruik in de woestijn slapen. Hij had tegen God gezegd: "Neem mijn leven maar. Het is wel genoeg." Dan raakt een engel hem aan en zegt: "Word wakker en eet wat." Elia ontdekt een gebakken brood en kruik water naast hem. Hij eet en gaat weer liggen. Dan raakt de engel hem opnieuw aan en zegt: "Sta op en eet wat, anders is de reis te zwaar voor je." Elia staat dan op. Hij eet, drinkt en is 40 dagen en nachten onderweg door de woestijn naar de berg van God, de Horeb. Daar ontmoet Hij God in het stille suizen van een zachte koelte en ontdekt een nieuwe roeping. Herkent Jezus zich in dit verhaal rond Elia als verre voorvader met zijn gevoed worden door engelen en bewust worden van zijn roeping? (1Kon.19)

Als tweede zie ik **Mozes**, die in de woestijn geroepen werd en later met zijn volk – bevrijd uit Egypte – 40 jaar door de woestijn trok; een tijd vol beproevingen en verleidingen. Uiteindelijk gaan ze de Jordaan door het beloofde land binnen. Jezus is gedoopt in die Jordaan en de woestijn ingedreven, om de beproevingen van het volk aan den lijve te ervaren voor hij de mensen kan vertellen van het Rijk van God, dat nabij is. (opnieuw beloofd land)

Tenslotte zie ik ook nog **Adam** voor me, die allereerste mens die leefde in het paradijs met de wilde dieren en hen namen gaf. Krijgt Jezus zicht op een nieuwe toekomst als een tweede Adam, die een stukje paradijs laat zien, waar mens en dier weer in vrede leven?

Daarin hoor en zie ik het visioen van **Jesaja** (hfst. 65): Wolf en lam zullen samen weiden, leeuw en rund eten beiden stro en een slang zal zich voeden met stof. Het is een eschatologisch beeld van vrede in de hele schepping. Jezus, levend te midden van de wilde dieren laat zien, dat het Koninkrijk van God er soms al even is en betrekking heeft op de hele schepping. Veel later gaan verhalen rond van bijv. Franciscus, die vrede sloot met wilde dieren, zoals het verhaal van de wolf van Gubbio.

Elia, Mozes, Adam, Jesaja, dit zijn maar enkele namen vanuit het verleden en de traditie, waar Jezus zich in die woestijn mee verbonden heeft gevoeld en innerlijk mee in gesprek is gegaan. Na deze 40 dagen woestijn is voor hem de tijd gekomen om Gods goede nieuws te verkondigen.

"Het koninkrijk van God is nabij; kom tot inkeer en hecht geloof aan dit goede nieuws."

Kort en krachtig zegt hij, dat God nabij is, die kunnen we overal tegenkomen, zoals in het cadeau van een week sneeuw en ijs, wat we met ons hele doen en laten hebben ontvangen en ervan genoten. Al was het enkel maar het prachtige uitzicht en de ontspannen sfeer.

Tot inkeer komen wil zeggen: laten we alle omwegen en dwaalwegen verlaten en de weg van vrede en gerechtigheid gaan. Laten we deze veel langere woestijntijd dan 40 dagen benutten om ons werkelijk te bezinnen. Laten we tot inkeer komen en ons met hart en ziel toevertrouwen aan die woorden en daden van Jezus, die in zijn doen en laten dat Koninkrijk van God werkelijk dichtbij

bracht. In onze eigen woestijntijd vol beproevingen leven wij met mensen en vaak honden en katten als warm huidcontact om ons heen en zorgen er ook engelen voor ons?

Vandaag spelen engelen vaak geen rol meer van betekenis, of heeft dat te maken met ons bewustzijn en hoe we om ons heen kijken? Zien we de engelen die op belangrijke momenten van ons leven voor ons zorgen? Wat heb ik veel mensen als engelen om me heen gezien en gevoeld, tijdens mijn kankerjaar. Vooral als ik met grote verbazing en dank daarop terugkijk. We hoorden dat mooie lied:

Engelen zendt Hij alle dagen

om jou tot vaste gids te zijn.

Zij zullen je op handen dragen

door een woestijn van hoop en pijn.

God is voor ons vaak te groot en we spreken er weinig over of hebben er geen woorden voor. Maar een engel kan soms ineens een opening maken, doordat je iets ziet gebeuren wat raakt, doordat je iets hoort wat je goed doet, doordat je iets ruikt wat je een bijzondere herinnering geeft. Doordat je je aangeraakt voelt. Zeker op de grens van leven en dood vertrouw ik erop dat engelen ons bijstaan. Of zoals bij Elia, dat ze ons voeden om het leven weer in te gaan, of dat ze ons juist helpen in het loslaten en het overgaan. Hoewel leven en dood een groot mysterie blijft en altijd zal blijven.

Jezus bleef 40 dagen in de woestijn te midden van wilde dieren en engelen zorgden voor hem. Laten wij in deze coronatijd met alles wat er op ons afkomt aan eenzaamheid, ontredding, verlies, verveling, soms niet weten hoe verder ook beseffen dat voor ons engelen zorgen en dat we voor elkaar ook zulke engelen kunnen en mogen zijn. Laat Bijbelwoorden van vandaag bij je binnenkomen en deel van je wezen worden, als een nieuw fundament bij alles in deze onzekere door God gedragen wereld.

Amen

* Orgelspel

* Voorbeden

In de Heer schep ik mijn vertrouwen

Taizé

* Slotlied

Ga met God en Hij zal met je zijn

NL 416: 1-3

* Zegenbede

Hear, wy freegje no, Jo seine op ús wei
Hear, wy freegje Jo, wês mei ús eltse dei (2x)

Amen

* Collecte voor het orgelfonds

Ons prachtige orgel werd in 1786 gebouwd door Johannes Stephanus Strumphler 'meester Orgel- en Clevercymbaalmaaker' te Amsterdam voor de doopsgezinde kerk 'De Zon'. Vanuit De Zon kwam het, via een kort uitstapje langs De Toren, in 1813 naar Leeuwarden. En zo luistert het dus al ruim twee eeuw onze diensten op. Met uw steun blijft dat ook de komende eeuw mogelijk.

Mededelingen voor de liturgie graag uiterlijk vrijdag 12.00 uur e-mailen naar: hannab@online.nl en ellesfeenstra@outlook.com

Bovenstaande mededelingen vindt u ook op www.doopsgezindenleeuwarden.nl

Liederen (NL) overgenomen uit *Liedboek – zingen en bidden in huis en kerk*

Liederen (ZZZ) overgenomen uit *Zangen van zoeken en zien*.